

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. 8 rais
 Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
 Estranger. 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ANY NOU VIDA NOVA.

La Russia ha passat los Balkans, quan en realitat los pobles més adelantats d' Europa ab prou feynas passan lo Fleuri de la diplomacia.

Per are qui mes se 'n ressent d' aquests adelantos es l' Inglaterra, que no sab com conse-larse'n.

Y desitjosa de que 'l rús no s' emporti 'l premi, arregla 60 mil soldats y 60 miliens de franchs (no 's creguin que 's tracti de voluntaris, sino de aquells franchs que valen 32 quartos cada un), esperant que 'l rús que no va gaire forrat de butxacas s' espalmará davant de aquesta irrupció d' *inglesos*.

Turquia, entre tant, llansa un suspir.

Las demés nacions se fan l' ulls.

La qüestió de Orient, pot ser sense tardar, dirá ab molta rahò:

«Any nou, vida nova.»

*
**

Sembla qu' en Bismark que sempre barrina quina 'n farà, tè l' intent d' anarse'n á Suissa y de dir:

—Aquest cantó y aquest altre parlan en alemany, donchs me 'ls fico á la butxaca; aquell parell d' allá parlan italiá, donchs los regalarem á n' en Víctor Manuel, á tall de propina, y després xarpada á Saboya y als departaments francesos vehins y arens y ab aixó y lo que queda de Suissa 'n farém una nació, posanthi per rey á aquell príncep, del qual va dí un dia 'l Brusi que 's deya: *Ola, ola, ja 'ns weringan!*

Alto Sr. Bismark. Fins are m' agradava y l' aplaudia; pero d' aquí en avant no 'm toqui á la Suissa, perque sinó renyirém.

¿Qué s' ha cregut vosté? Pot ser se figura que aquella republiqueta tan remona es bona per menjar y se l' ha d' empassar per postres...

En tot tingui en compte que aquesta Suissa tè moltes montanyas y que aquestas montanyas son molt duras de pahir...

Y recordis, finalment, que si fins are tot l' hi anant bè, la fortuna qu' es una senyora molt variable, pot dirli de cop y volta:

—Minyò, fins aquí hém arribat. Any nou, vida nova!

*
**

A Fransa fins are gemegavan. Are al últim sembla que respiran.

Tots los funcionaris que feyan de sayons, per tormentarla, han saltat del candelero. Lo país vol la República y la República recompensa al país donantli la pau y 'l benestar que necessita.

Se parla de una generosa amnistia en favor d' aquells infelissos que foren condemnats á conseqüencia dels fets de la *Commune*.

Presegueixen en gran escala 'ls treballs de l' exposició universal, que demostrará á tot lo

mon, lo moltíssim que pot elevarse una nació quan vola ab las alas de la llibertat y del treball.

Y vejin si tenen sort aquests dimontri de gabaxos. Demá, dia dels reys, tots los pobles de Fransa posarán la sabata al balcó y no n' hi haurá cap que no 'n trega un ajuntament republicá.

Está vist, Fransa podrá demostrar que quan un poble fa bondat y s' ho mereix, los reys fins son capassos de portarli... ajuntaments republicans.

¡Oh nació afortunada! Tú si que pots pronunciar ab mes rahò que ningú aquellas paraulas: «Any nou, vida nova.»

*
**

¿Y nosaltres?

Aquí tenen á n' en Posada Herrera, que, després de tants misteris y tants romances, torna á presidir las Cortes.

Aquí tenen als sagastins que després de haver adoptat lo retraiment, se disposan per tornarhi.

Aquí tenen á n' en Cánovas que ja 's consola de no alsarse de la cadira ministerial fins al dia del judici á las quatre de la tarde y si pot sé á las cinch.

Aquí tenen consums, sellos de guerra, cédu-las personals, investigadors, apremis y carlins menjant del presupuesto.

Aquí tenen conservadors insaciables, que á falta d' altra cosa, després de tres anys y pico de moure las barras, conservan la mateixa gana que 'l primer dia.

Y aquí tenen, finalment, á més de la meytat dels espanyols, subjectes á tots los debers que las lleys impesan, y declarats ilegals quan se tracta de reclamar un dret consignat en las mateixas lleys.

Y aixó ja fá tres anys que dura, y es com la bota de San Farriol que no porta trassas d' acabarse.

Tota l' Europa diu: «Any nou, vida nova.»

Unicament nosaltres no fém coro ab tota l' Europa; nosaltres baixém lo front y callém.

¡Ay, Senyor! Estém tant mals, que fins hém perdut l' ús de la paraula.

P. K.

Telégrama que publicava un periódich local: «Se diu que 'l Sr. Cánovas ha resolt retirarse á la vida privada, després del casament del monarca.»

Una advertencia:
 Aquest telégrama va publicarse 'l dia d' Ignocents.

Tres presos polítichs han mort ja en lo Sala-

dero de Madrit, á conseqüencia de l' enfermetat que reina en aquell establiment.

Entre mitx de tot es consoladora la noticia de que 'l govern tracta de concedir un' altra dignitat eslesiástica á n' en Manterola.

Endavant!...

Lo marquès de Valle Alegre ha defensat l' Inquisició en un periódich de Madrit.

Verdaderament per empendre 's aquestas defensas se necessita estar.... ALEGRE.

Va morir al Hospital una criatura estrangera, y 'l rector de aquella santa casa vá oposarse á que 'ls seus pares ne treguessin un retrato.

Vaya, no faltava més sino que aquests pares estrangers treguessin un retrato de la seva filla!

Lo clero espanyol, si tant l' apuran podrá deixá 'l calze, agafá 'l trabuch y tirarse á la montanya; pero permetre que 's tregui 'l retrato de un difunt... ¡qué diria 'l bisbe Caixal!

Tenim una carta de Centellas ahont se 'ns fá saber que 'l rector de aquella vila va assegurar que 'ls infelissos que llegeixen *La Campana de Gracia* cometen pecat mortal.

Avis als que imprimeixin doctrinas.
 Los pecats capitals are son vuit: superbia, avaricia, luxuria, ira, gola, enveja, peresa y llegir *La Campana de Gracia*.

*
**

Lo mateix rector desde la trona encarrega als seus oyents que no comprin capsas de mistos mes que á can fulano y á can sutano, perque en aquestas en lloch de figuras indecents hi ha imatjes religiosas.

En los temps de república los capellans anavan vestits d' homes; pero fins are no se que n' hi hagués cap que 's vejés obligat á fer de mistaire.

Lo dia 25 del passat vá morir á Molins de Rey lo conseqüent demócrata D. Ramon Canalías (Moret).

Las virtuts que adornavan al difunt, aixís com los inmensos sacrificis que havia fet lo difunt en aras de las ideas que profesava, contribueixen á que la seva mort siga una pérdua irreplaceable.

Acompanyém á sa familia en lo sentiment.

Noticias sueltas que trech d' altres periódichs: «L' *Univers* anuncia que la reyna D.ª Isabel vá menjar á casa de D. Carlos, haventse prolongat la recepció fins á entrada de fosch. Van assistir al dinar los gefes carlins Tristany é Iparagirre.»

*
**

«Diuen que D. Carlos, cansat de sa vida aventurera, dilapidada la fortuna propia, separat de sa esposa, y per conseqüent en la impossibilitat de acabar de derrotarli 'l dot, está resolt á solicitar del govern espanyol lo regoneixement de sa qualitat de infant d' Espanya, mediant acatament de D. Alfonso.»

*
**

«Lo govern francés ha expulsat á D. Carlos

de Fransa. Res més conmovedor que la despedida de D. Carlos y de D.ª Isabel II en l'estació del carril. Los dos soberans, encare que sense exercici, varen despedirse primer ab la familiaritat propia de parents. Després los servidors de D.ª Isabel II, agenollats besaren la mà de D. Carlos, y 'ls servidors de D. Carlos varen fer las mateixas operacions ab D.ª Isabel.»

* * *
«Segons lo *Figaro*, D.ª Isabel ha protestat contra l'expulsió de D. Carlos.»

* * *
«Lo govern ha privat la entrada á Espanya del *Figaro*, de París.»

Avuy una criatureta m' ha demanat caritat ab veu llastimosa.

—No tens pare? l' hi he preguntat.
—Nó. Era voluntari y 'ls carlins van fusellarlo.

—Y la tèva mare?
—Vá morir del sentiment.
—Y 'l teu avi?
—Van fusellarlo 'ls carlins á l'altra guerra.
Lo pobre noyet, á pesar del fret que fá, anava descals.

Lo Sr. Bassols, que totas se las pensa, ha montat un Skatig-Rink y una exposició de pintura, en lo pis principal del número 23 del carrer de l'Unió.

Lo saló de patinar es original; está montat per l'estil de Rússia, que ja 'ls dich jo que ab aixó de anar ab rodass no hi ha ningú com los fills d'aquella terra. O sino que 'u digan los pobres turchs.

En quan á l'Exposició, no 'ls hi diré res mes sino que hi figuran quadros molt importants dels nostres principals artistes.

Senyor Bassols, que siga l' enhorabona. Vosté ho enten, perque sab unir l'art y la diverció.

Apesar de tots los pesars y de tots los esforços que fan los moderats y 'ls ministerials per impedirho, en Moyano será l'únic que parlará en las Corts en la qüestió del casament del rey.

Un periódich diu que 'l partit moderat es mort, y que 'l discurs de 'n Moyano será lo cant del cisne.

¡Pobre cisne moderat!
Ja me 'l figuro dintre de l'estany del Retiro picant las engrunas de pá que l' hi tiran las criaturas dels amichs de 'n Cánovas.

Ab motiu del succés que 's prepara per últims del corrent mes s' anuncia, son paraulas del Brusi «una prodigalidad extraordinaria en materia de GRACIAS y MERCEDES.»

Y á propósit del Brusi:
Lo dia primer d'any vá sortir ab l'escut de la portada trásmudat.

L'escut era més xich; pero las orellas del casco molt mes llargas.
Aixó denota que 'l Brusi, tant si vol com si no vol, ensenya sempre las orellas.

Una frase felís de un periódista francés:
«Avants lo partit republicá era com lo jove inexpert, que enamorat de una nena y tement l'oposició dels seus pares, de nit escalava 'ls seus balcons, per festejarla.

«Avuy ja no es l'amant que tè de anar de amagatotis; avuy es l'espós legal, y 'ls conservadors mateixos, si creuhen ab la santetat del matrimoni y volen la pau de la familia, han de respectar aquest enllás entre 'l partit republicá y la Fransa tant noblement realisat y tant fecundo en ditxas y venturas.»

La fatxada de l'iglesia de S. Jaume va convertintse en un basar d'anuncis, fotografias y dentaduras.

Algun periódich ha recordat que Jesucrist vá treure als mercaders de las portas del temple.
Aixó vá succehir 19 sigles endarrera, es dir al temps de la picó.

Potser are l'oració 's fassi per passiva y 'ls mercaders tractin are d'expulsar á Jesucrist...
En tot cas, confiém que mossen Maresma l'acullirá dintre de la sagristia.

Una de las botigas de joguinas qu'en la diada de avuy mes cridan l'atenció per lo bon surtit y pels adorns, es la del senyor Comelerán, en lo Pasatje del Rellojete.

Si demá volen donar una sorpresa als nens, no s'olvidin de que allá ho trobaran tot apropiat; bó, variat y barato.

S'están fent preparatius pera la Constitució de un Ateneo libre de Catalunya. La necessitat de que la llibertat científica trobi un camp ahont manifestarse sense trabas ni intolerancias guía 'l pensament dels iniciadors, al qual s'associa *La Campana* ab tot entusiasme, prometent donar compte als seus lectors del resultat que vajan obtenint los treballs comensats.

Lo jove escriptor D. Joseph Lasarte ha publicat ab lo titol de *Retalls* un bonich tomet de poesias, en las quals hi brilla facilitat, concisió y noblesa de sentiments.

Seguint la costum, donarém de mostra un retall dels *Retalls*.

COSMOPOLITISME.

Amples los límits de ma pátria son, puig no 'ls forman montanyas, rius, ni neus: ahont bat un cor ardent, allí es ahont ma patria yeig y trobo 'ls germans meus

Allí hont trobo carinyo sens igual, ahont me, comou d'amor lo dols accent, com un balsam dolcissim, celestial, allí mon pit la mare patria sent.

Sabén qui es ella? En ella tots viviu; sens ella 'm quedo en trista soletat; ella es per mí, com per l'aucell lo niu... ¡Oh santa, oh venerable humanitat!

Lo tomet *Retalls* se ven á dos rals á ca 'n Lopez y principals llibrerias.

UN LLIBERAL DELS D'ARE.

Quan parlaban de partits, responia:—No m'hi fico. Allavors l'hi deyan *Quico* y trevallava als teixits.

Un dia hi hagué eleccions, y uns homes de cert partit, feren que fos elegit concejal, *Quico Matons*.

Ell va pensar:—Si m'arriego á fé que no será en balde. En efecte, fou Alcalde

«ya dir, don Francisco. Per un medi molt poch noble va engatussá als seus compayns, y al cap de tres ó quatr' anys declamaba contra 'l poble.

Avuy ja té alguns millons, es caballé y diputat, y aquell *Quico* s'ha tornat don Paquito de Matons.

C. G. G. A.

Una frase de primer ordre. Ja veuran llegeixin.

A la cantonada del carrer de l'Unió hi ha una agencia de paper del Estat y altres valors, l'agencia de 'n Juandó

Gracias á un sistema especial per evitar robos, tota la nit hi crema un llum. Aquest llum s'apagaria si 'ls lladres tractessin de obrir la caixa. Y al notar la falta de llum, naturalment lo sereno, 'l vigilant ó qualsevol persona que passés per la Rambla, se donarian per avisats y acudirian contra 'ls lladres.

Aquesta explicació era necessaria per compondre la frase. Vagin llegint.

* * *
Passava una nit d'aquestas per davant de la botiga un foraster en companyia de un barceloní.

Al veure la claror de la botiga, vá preguntar aquell:

—Qu' es aquesta llum?
Y 'l barceloní l'hi vá respondre:
—Res, la llantia del Santíssim Sagrament del sigle XIX.

Los prefectes y sub-prefetes francesos que son donats de baixa envian pèl regular un ofici al mariscal, plé d'impertinencias y amenassas.

Al Mariscal podia dirseli:
—Fill meu, vosté vá colocalos, y aquesta gent fa com las criadas, que 'l dia que las despatxa l'hi mouhen un rebombori.

En los últims dias de la defensa de Plewna 'ls soldats turchs se morian de gana.

Una vegada presoners dels russos, aquests sembla que 'ls han repartit abrichs y 'ls donan menjar en abundancia.

Aquest rasgo de humanitat m' inspira una idea.

Dos nacions se declaran la guerra, la Rússia y la Turquía per exemple, y avants de disparar un tiro, cada una reparteix un programa, del tenor següent:

«Se fá saber, diu la Rússia, que á tots los turchs que 's passin se 'ls donará xacolate al dematí, escudella, carn d'olla, platillo y postres per dinar, fruita del temps per brenar; y per sopar, sopa, verdura, peix fregit ó una costella y postres.»

La Turquía cremada, promet lo mateix que 'l rús y á mes mitja dotzena de cigarros per barba.

La Rússia reforma l' programa, oferint un bifteck per compte del xacolate.

La Turquía promet fé una contracta ab l'Estetvet.

La Rússia diu que la farà ab ca 'n Justin.

Y aixís de prometensa en prometensa, tots los turchs se passañ al rús y tots los russos al turch. La guerra queda acabada; tots dos surten vencedors, y lo mes important es que no s'ha disparat un tiro.

Y económicament considerat vostés dirán si es mes útil gastarse 'ls diners en pólvora que en virosta.

A la qüenta no vá ser cap batalló de tropa, sino un bolsista portugués qui vá treure la grossa de Nadal.

Després de cobrá l' bitllet, va girar á Lisboa la friolera de trescents quaranta milions de reis.

¡Quin medo de desembrassar!
Ja 'ls dich jo que ab aquest refors de reis, á Portugal tenen monarquia assegurada fins al dia del judici.

Dijous vá fer vuit dias vá escaparse un tigre de la colecció de M. Bidel, passejantse tranquilament per la *Carrera de San Gerónimo* de Madrid.

M. Bidel vá ensenyarli la gabia, y l' animal vá ficarse á dintre.

Vels' hi aquí lo que passa ab en Sagasta y en Cánovas. Lo Bidel de la política conservadora l'hi ensenya una *tajada*, l'hi obra la gabia y se l'endú á las Corts.

Diu que un d'aquests dias en Mac-Mahon vá exposar á n' en Dufaure l'inconveniencia de que 's processés als governadors del 16 de Maig.

Diu que 'n Dufaure vá respóndreli que la comissió, no tenia altre intenció que la de fer llum sobre 'ls abusos del poder.

Ja 'u veu Mariscal, aquest llum es necessari perque ningú vaja á las foscas.

L'ajuntament de Barcelona ha fet ensaigs ab la máquina d'escombrar carrers.

Una idea:
Ab aquesta máquina no podrian escombrá 'l saló de Cent á l'hora de sessió?

Lo divendres dia dels Ignocents lo Brusi dava la següent noticia:

«Desde ayer al medio dia se hallan expuestos en su propia capilla de la Catedral Basílica los restos de uno de los Santos Inocentes sacrificado por orden de Herodes.»

Y á pesar de tot ¡quans no 'n vá deixar lo rey Herodes qu' encare escriuhen gacetillas!

Lo govern rús ha encarregat la construcció de 1,200 canons Krupp.

¡Què voldrá ferne de tants canons?
Res, un' orga per colocala á la mesquita principal de Constantinopla.

Una frase del Sr. Fontrodona:
«La Rambla es un punto de cita de los tomadores del dos.»

Un concurrent á la sessió:
—Pues mirin, á n'aquest senyor que diu aixó, me sembla haberlo vist mes de quatre vegadas passejantse per la Rambla.

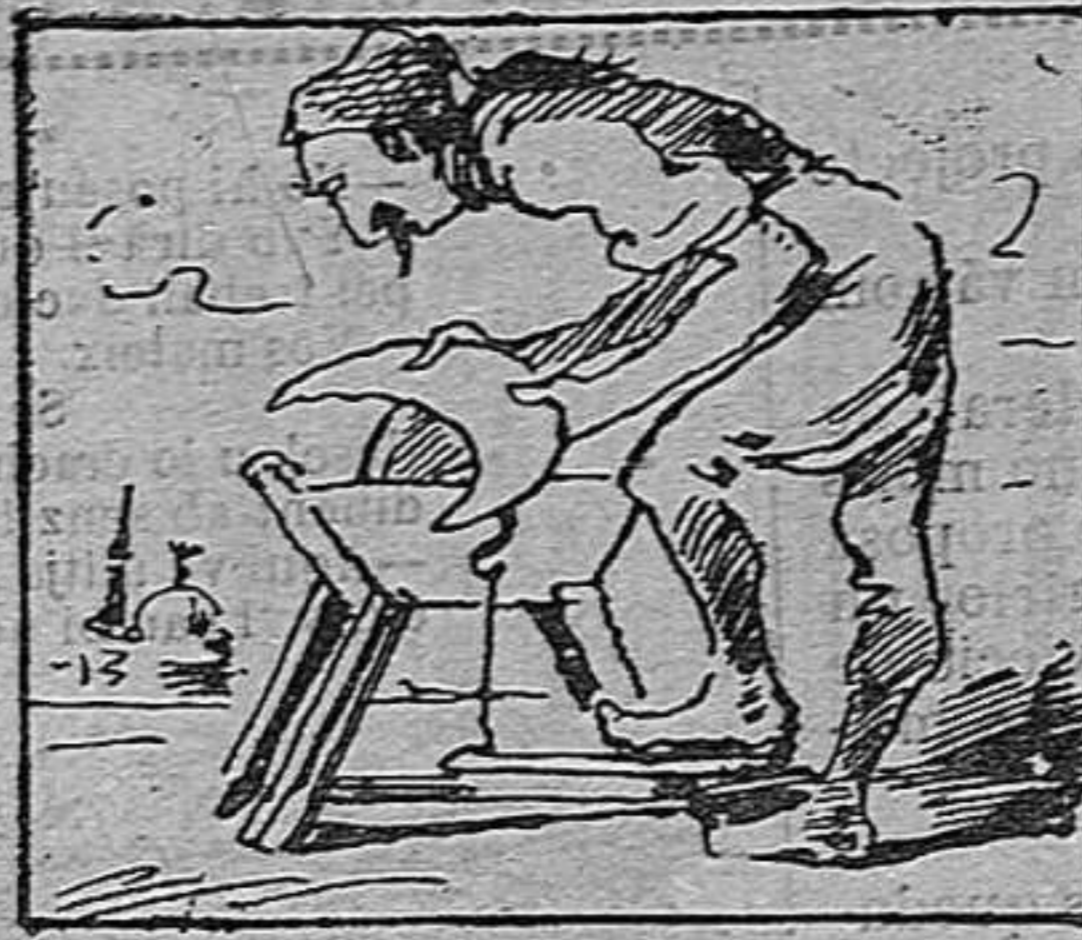
AUCA DE LA GUERRA DEL RUS Y L' TURCH.

Enfadats, sense paciència aixecan la conferència.

Los russos pèls sèus intents ja s' arman fins à las dents.

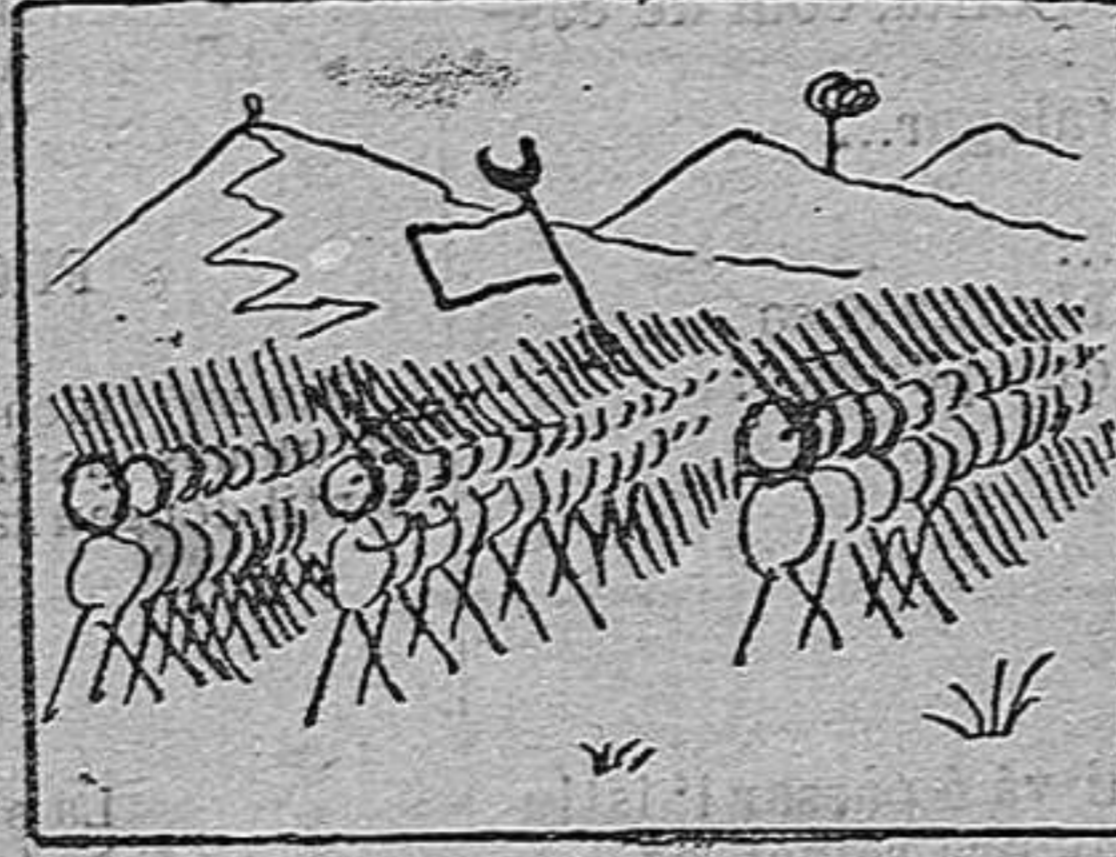
Y 'l turch per tenir fortuna ja esmola la mitja lluna.

Ja comensa la maranya y peta la gran castanya.

L' anglés parlant pèl sèu pico diu «Senyors no m' enbolico.»

Tant à l' Assia, com à Europa las ciutats s' omplan de tropa.

Los russos del primé antuvi de un salt passan lo Danubi.

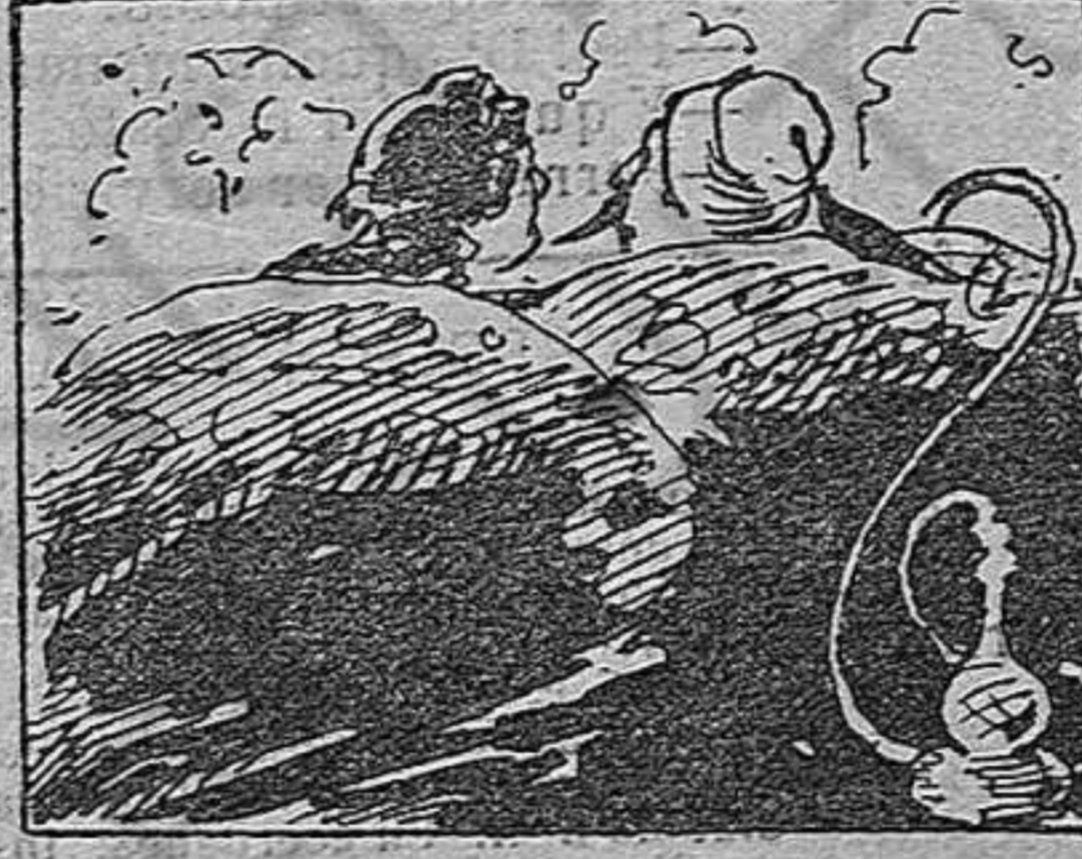
Y 'ls turchs ab tranquilitat se tancan à la ciutat.

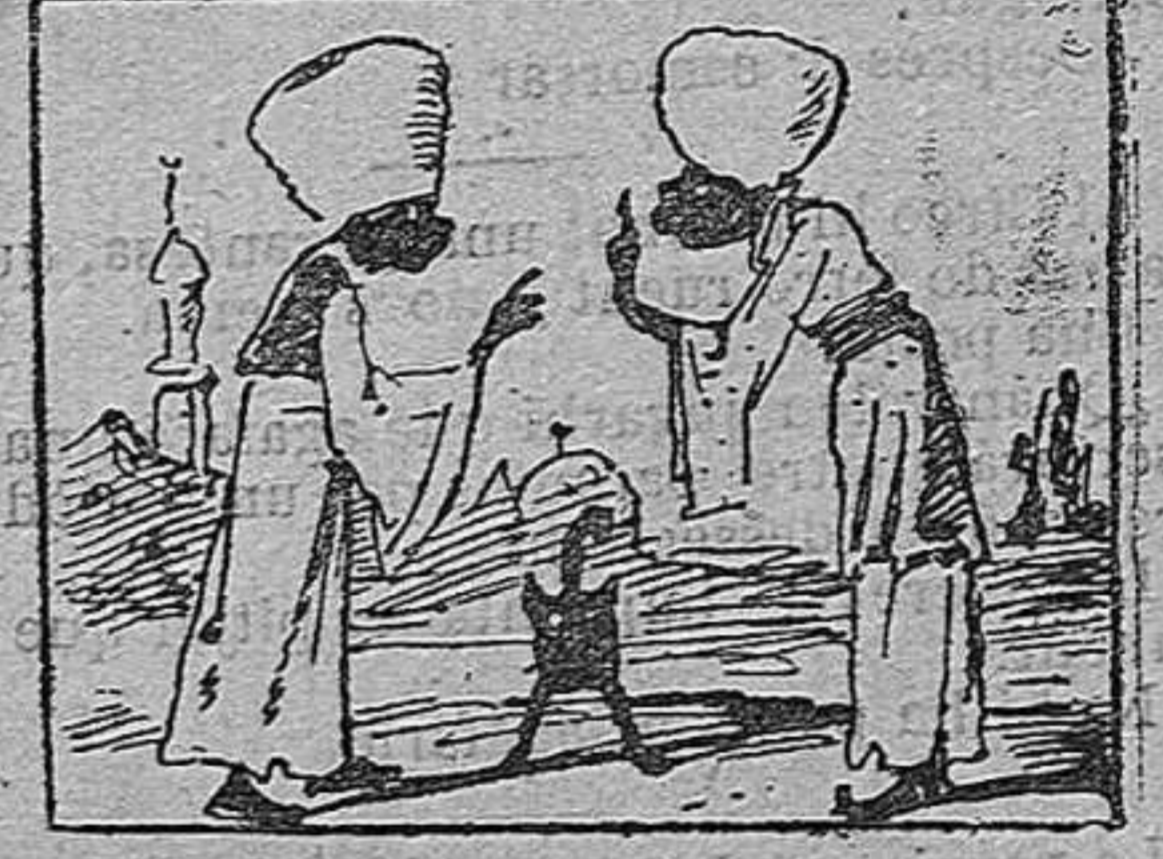
Y aixís que 'l rus s' adelanta l' hi clavan una sumanta.

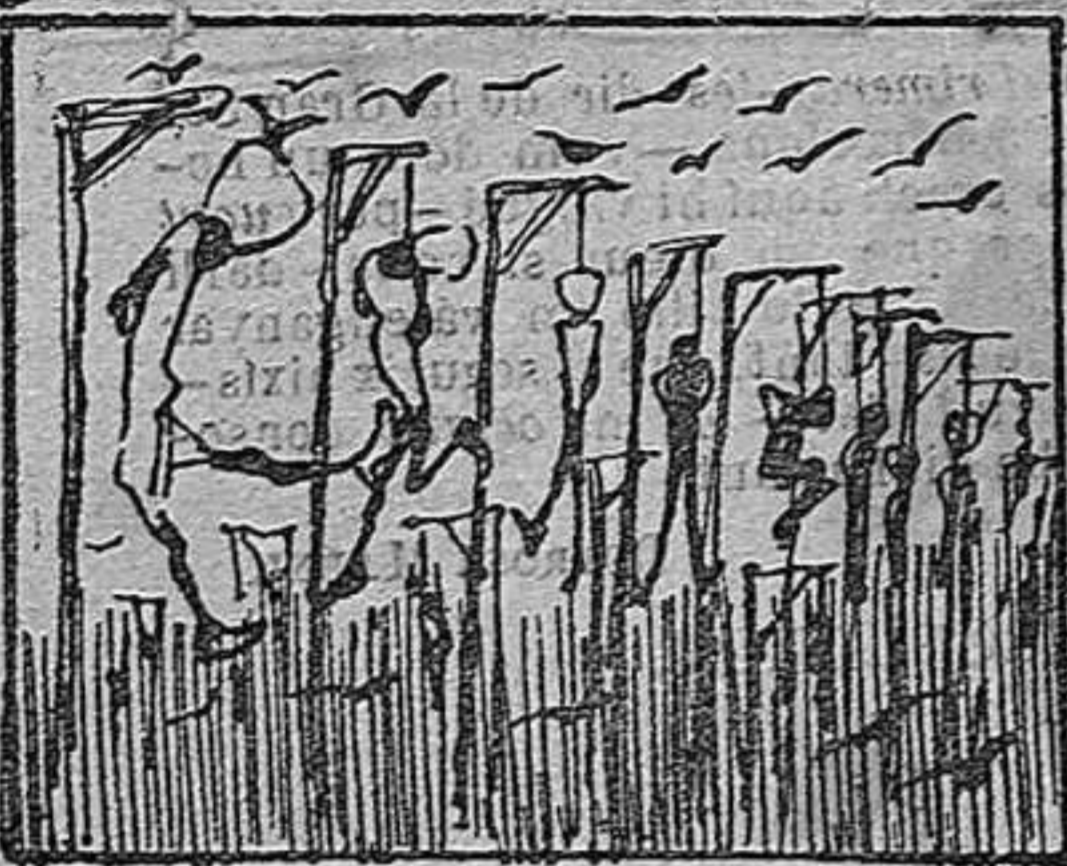
Lo Czar, cremat y confus etjega un renech en rus.

Y 'l Sultan per l' alegria al Serrallo passa 'l dia.

Los softas d' amagatolis ván per fúma 'l de bigotis.

Y 'l Sultan boig y furiós los penja de dos en dos.

Y després d' aquest julep are 'l turch es lo qui rep.

Y Mahoma incontinent diu: «Al cel no hi cap mes gent.»

La mitja lluna entretant cada dia vá menguant.

Content d' aquest xafarranxo, ab carn turca 'l rus fa 'l ranxo.

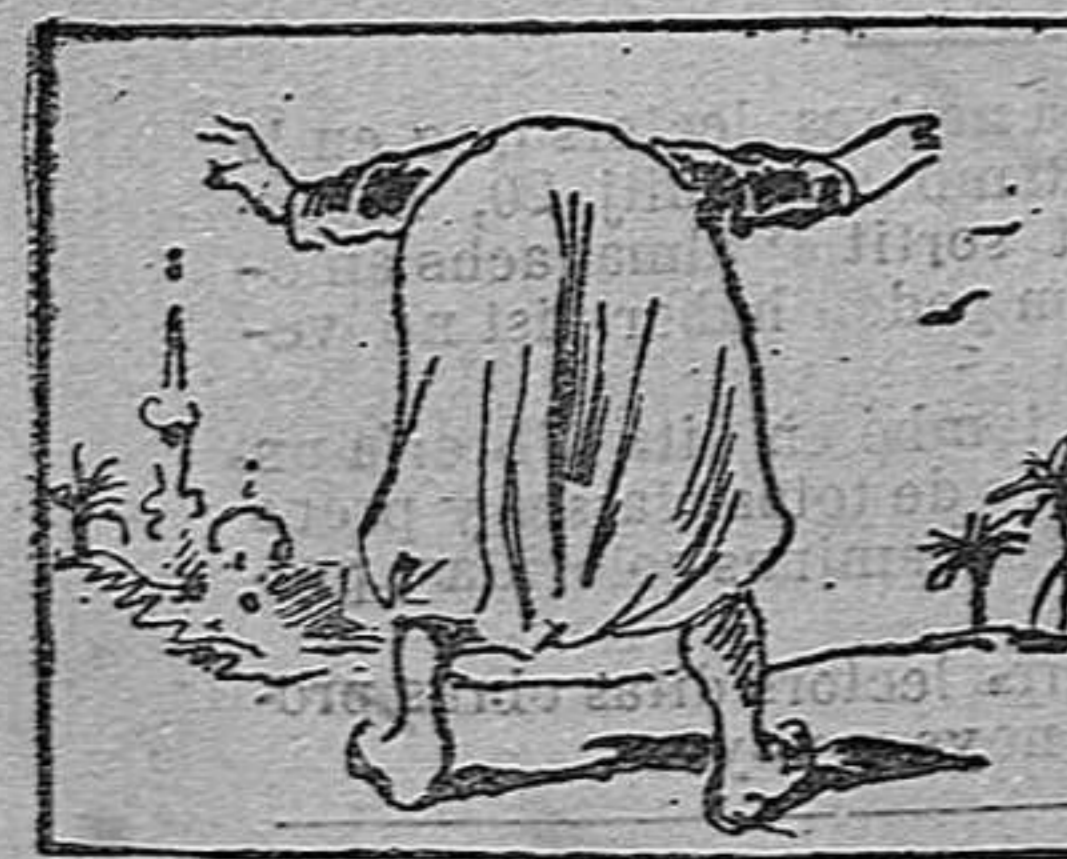
Aquests pèls turchs diuen missas, com mes missas mes pallissas.

Lo general que ha rebut à la forca y tururut.

Y las yudas del harém diuen: «Ay, ja no 'l veurém.»

Lo Sultan arrepenit exclama: «Re, estava escrit.»

Cambian las turcas mes macas las babutxas per polacas.

Quan ja ha guanyat l' hi diu: «Prou, l' Europa, cap à Moscou.

Resultat, aquí 'l veurán, contents lo Czar y 'l Sultan.

S'atribueix al conde de Ebeste un projecte colosal.

Es sapigut que 'l partit moderat se 'n vá com las del gas de una bota sense cèrcols.

Donchs bé, convensut lo gefe moderat de que mes val poch y ben avinguts, que no molts y que cada un tiri pèl seu compte, se proposa reunir diariament als seus amichs, llegirlos un tros de la *Divina Comedia*, ab la convicció de que 'ls que 'u resisteixin quinze dias, sen moderats á proba de bomba.

¡Qué volen que 'ls diga!
Me sembla que 'l Conde de Cheste 's quedará sol.

L' arcalde primer Sr. Faura s' ha fet fer una vara nova.

Ell haurá dit: «Any nou, vara nova.»
La caixa municipal paga.

S' ha descubert á Fransa que l' govern del 16 de maig tramaba un cop d' estat.

Alsa donchs, Sr. Dufaure, cops al bulto.

Llegeixó en lo *Solfeo* de Madrid:

«A Umingan (Filipinas), un indio ha assessinat á la seva dona al mitj del bosch. Després vá torná á casa, esmorsá ab sa sogra y sa criada, y acabat, molt tranquilament, vá endossar á las dos uns postres de punyaladas.

«Aprenguin los conciliats á tenir calma.

«Ab la constitució se pot fer tot lo que 's vulga; pero sense apresurarse, com l' indio de Umingan.

«Després d' esmorsar.»

Al Circo hi ha anat una gegantesa, que agafa barras de ferro ruent y no 's crema.

Una posta.

¿Quán volen jugarhi que agafará una ploma, escriurá quatre paraulas per un períodich y 's cremará tot desseguida?

Lo decret d' imprenta es pitjor que 'l ferro ruhent.

No hi ha per hont agafarlo.

Lo propietari de la Correspondencia, després de venir á Barcelona vá anar á Valencia.

Després de Valencia ha anat á Santander.

Després de Santander.... De tant que corra casi l' hem perdut de vista.

Ell no 's cansa de demanar. Als industrials los hi demana alguns dels seus productes; als nobles blat; als literatos poesías... ¿Y als toreros?

—¿Qué dimontri t' de demanar als toreros?

—¿Qué? Home de Déu, un parell de recortes que 'l parin, perque ó siné 'l Sr. Santans ' estrella contra la barrera.

Com si 'u veyés.

Modelos de ortografia:

Los preném de dos colegis de Barcelona.

En l' un hi ha dos portas, y sobre cada una de ellas s' hi llegeixen los següents lletreros:

«ENTRADA DE NIÑOS» — «ENTRADA DE NIÑAS»

La moral y l' ortografia tenen que véurehi.

L' altre es més ignocent. Diu:

«ENTRADA EN LA ESCUELA.»

Tots dos colegis están baix la protecció de una mare de Déu distinta. Aquí si que podém dir alló dels castellans:

«Fiate de la Virgen y no corras.»

CANTARELLAS.

Ma conversa dius qu' es palla y 't queixas perque 't dich bolas; ¿no sabs lo que diu lo ditxo?
Contigo palla y garrofas.

J. P.

Quan no 't veig, per xo nineta ab tu penso dia y nit; á voltas penso... ¡ay qu' es lleitia! y altres: ¿Quin dot déu tenir?

E. X.

Mentres jo 't vinch al detrás tu 'n tens mes de cent que 't voltan. Jo visch al carrer dels *Ases*, y tu al carrer de las *Moscas*.

A. M.

EPIGRAMAS

Un pagés y un advocat:
—Y aixis quedarà arreglat?

—No hi poséu cap dupte, hereu.
—Y'm dirá 'l que se l'hi déu pèl treball dector Conrat?
—Vos mateix.

Sa bossa estrefa desclou lo crach tot fent l'orni dihent ab senzilla rialleta:
—Aquí vá mitja pesseta, ey, y 'l cambi no me 'l torni.

J. R. R.

Al entrar un minyó á la quinta, com de costum varen preguntarli;

—Tè alguna escopció per alegar...

Y ell respongué:

—No 'ls entench prou bé...

—Volém dir si pateix de alguna cosa....

—Si senyor, jjo 'u crech que pateixol!

—¿De qué?

—De mal de caixal.

En un poble de fora.

Un senyor de Barcelona hi vá á passár l' istiu per primera vegada, y 's procura relacions.

Un diumenje 's posa á parlar ab la persona que per casualitat troba á la taula del café.

—¿Y qué tal? l' hi pregunta. ¿Hi ha gaire feyna en aquest poble?

—Psé! D' aquella manera.

—Y quin ofici fá vostè.

—Ferrador, per servirlo.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Hereu Mica, Pedretas y Dafrosa Marai.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans J. Gasalis, R. Ynatse, M. Slav, Un teixidó, Retratista, A. Ll. Canari, Chaniera, A. Romas, P. C. Valiente Catalan, Noy Ros, Un tronera, Sèllegru, J. M. de Cabrera, Cap y Pota, F. Vernet, T. Freixa, Coil y Punys, Ramonet y Pepet tranquil.

Ciudadá B. A. Puigcerdanés: Insertarém lo trenca-closcas.—Hereu Mica: Idem lo seu y l' anagrama.—Tonet Tarragoní: Hei anirá una escala.—R. Cerveiló: Y tot lo que conté la seva remesa.—Trenca-closcas: Insertarém l' escala.—Pepet Tarragoní: Idem lo trenca-closcas.—B. Borotán: Idem l' escala de vostè.—Ballet: Publicarém la sinonimia y la mudansa.—E. M. Olivaire: Insertarém lo laberinto aritmètic.—Ramonet: Idem l' escala.—J. Piquet: Es molt llarch: pere com que conté cosas molt bonicas mirarém en tot lo possible de complaure 'l.—G. V.: Lo que 'ns diu vostè del coro del seu poble es una qüestió massa local. Pitjor per ells si son tant tontos per fer lo que vostè indica. Millor sera que particularment precurin convence 'ls, que no pás fer una campanada.—Pedretas: Insertarém la poesia.—Sis germanas inglesas: Idem lo triangul.—B. B. y R.: Publicarém lo trenca caps.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—A-ma-ble.
2. ID. 2.—Al-mirall.
3. ENDAVINALLA.—Sa-bó.
4. TRENCA-CLOSCAS.

C E C I L I A
M A D R O N A
R O M U A L D O
G A S P A R
D A M I A N A
M A R T I N A
C A S I L D A A

5. CABORIA.—*Genis de Alvi, violinista.*
6. MUDANSA.—*Ball.—Call.—Gall.—Mall.—Tall.—Vall.*
7. GEROGLIFICH.—*Dos cosas iguals á una tercera son iguals entre sí.*

Ha endevinat tofas set soluecions lo ciudadá Coll y Punys; n' han endevidadas 6 Tonet Tarragoní y Pepet Tranquil; 5, Kinds Kopf y Ramonet; 3, P.-J. R y 1 no mes T. Eudiria.

I.

Es bestia que molt te mima
la prima.
Forma part de ta persona
seg na.
Y lluyta are en guerra fiera
tercera.

No vulgas de cap manera
si m' has de creure á n' á mi,
que may ningú 't puga dí
Prima—segona—tercera.

DOS PELONS DE VILASAB.

II.

Ma primera tots tenim,
ma segona tots volem,
y encar que la tot tinguem,
de la tot sempre fugim.

CIUTADÁ DE VICH.

ENDAVINALLA.

Soch al revés del menjar,
si no 'm creman no se 'm tasta,
Ab aquest date ja basta,
vés si 'm pots endavinar.

M. M. y M.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Buscar cinch números distints, que posats en cinch columnas horizontal, vertical y diagonalment en tot sentit dongan la suma de 25.

B. B. y R.

ANAGRAMA.

La nineta de ca 'n Tot
s' ha tornat tot d' alle mes,
y com que té algun quartot
pessejarse ben bé pot
pèl tot gracias al dines.

La rifa del Tot vá treure
y arrastrada ja pèl vici
me vá dir quan la vaig veure:

—Ne vull tot mes, ja 'u pots creure,
ja hi deixat aquest ofici.

UN TRONERA.

TRIÁNGUL.

Un qu' es fill de la *Primera*—(es dir de la *Gran Segona*)—vá vení aquí á Barcelona,—y 'm doná un bonieh *tercera*.—Segons crech aquí hi vingué—per *quart* terras que hi tenia,—perque 'm digué si volia—darli una *cinch* y ho vaig fé.—Mes lo pilló 'm vá enganyar—perque 'l tres ja no t' sis—tant, que si segueix aixis—á n' al set prompte 'l vull dar.—Es ma *octava* conso-nant.—Vaja, noy, ja he dit bastant.

DOFROSA MARNI.

GEROGLIFICH.

L
burro
MM
A N A
t S t
dilluns
S

FREIXETA PETIT.

INTERESSANT.

Varem manifestar á nostres lectors que en la llibrería de Lopez, Rambla del mitj, 20, hi habia un gran y variat sortit d' almanachs americans de paret y com poden haber vist no varem exagerar.

Avuy hi trovarán també en dita llibrería un gran número de llibres de tofas classes y preus il-lustrats ab preciosas láminas coloridas, propias per aguinados.

Recomanem á nostres lectors ditas obras propias per regalos pels noys y noyas.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.